

Kopár István †

(Keszthely, 1925. szeptember 25. – 2016. december 28.)

Balatonalmádiban nőtt fel, veszprémi és budapesti tanulmányait a második világháború borzalmai tették rendkívülivé: a Balaton északi partját védő német páncélvonat felcserjeként szerb fogságba került. A háborút követően közgazdasági egyetemet végzett. 1950. június 23-án került a MAHART-hoz, egy évig műszerészként dolgozott, majd az üzemigazgatóság tervosztályán statisztikus, 1954-től tervelőadó volt. 1957-től beruházási vezetőként megépíttette az Újpesti Hajójavító Üzemet, korszerűsítette a tápéi és a haraszi hajójavítót. 1964-ben a Közlekedési és Postaügyi Minisztérium Tervgazdasági Főosztályán dolgozott. 1965–69: a MAHART Tervgazdasági Szakosztály vezetője, 1969–74: Siófokon a Balatoni Hajózási Üzemigazgatóság vezetője volt, ez idő alatt épült meg négy új balatoni kikötő, a siófoki telep műhelyépülete, vitorlás tároló és a hajósszállás. 1974–77: a MAHART gazdasági vezérigazgató-helyettese Budapesten. 1977–1982-ig a vállalat bécsi vezérképviselőjét vezette. 1982–83: a csepeli kikötő kereskedelmi, forgalmi vezetője volt. A Kikötői Üzemigazgatóság megszüntetésekor nyugdíjazták, de 1990. december 1-jén a Balatoni Hajózási Kft. igazgatójaként visszakért Siófokra, ahol 1996. szeptember 21-ig vezette a vállalatot. A Bahart igazgatójaként sokat tett a balatoni kikötők és hajózás fellendítésért. Fő szószólója volt a tó vízszabályozását szolgáló egyetlen hatékony eszköz, a Sió egész évben való hajózhatóvá tételének, hiszen a Balaton karbantartásának fontos része a kotrás, és a zagy elszállításának leggazdaságosabb útját a Sió jelenti. Elkészítette az ehhez szükséges négy zsilip megépítésének tanulmányait. Nyugdíjasként, 90 éves koráig megszállottként küzdött a Balatonért, létrehozta a Sió-menti Önkormányzatok Szövetségét. Vezetésének idején újultak meg a klasszikus balatoni utasszállító motorosok, többek között a Füreden parton diszkóként senyedő, 1891-ben épült Helka, amely újra teljes pompájában hajózik a Balatonon.

Tevékenysége elismeréseként 1975-ben Siófokért érem kitüntetésben részesült, majd 1996-ban Siófok Város Képviselőtestülete a balatoni hajózás érdekében kifejtett érdemeiért Siófok Város Díszpolgára kitüntetést adományozta számára. 1996-ban a Magyar Köztársaság Arany Érdemkereszt kitüntetését is megkapta.

A vitorlázás, a hajózás, a Balaton és a vízi élet szeretetét és megbecsülését családi vonalon szívta magába, keszthelyi nagybátyja, a város főjegyzője Betyár nevű családi kutterén hajózva. Jó vitorlázó volt, 22-es versenyjolléval, Szalonkával, Sztárral, 25-ös jolléval versenyzett. A MAHART SC vitorlás szakosztály egyik alapítója volt 1950-ben.